

[...]

30.187/II/PN/PD

[...]

Mijnheer de Vice-Eerste Minister,

Ter zitting van 22 oktober 1998 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht omwille van het feit dat de verwijzingsborden voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op de hoek van de E. Jacquainlaan en de Frère Orbanlaan in slechts twee van de drie landstalen zijn gesteld en dat bij de verwijzing in het Engels de straatnaam enkel in het Frans is vermeld.

o

o

o

De centrale en uitvoeringsdiensten met zetel te Brussel-Hoofdstad dienen voor de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks aan het publiek richten het Nederlands en het Frans te gebruiken (artikel 40, 2^e lid van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT)).

De VCT heeft in haar advies nr. 2397 van 24 juni 1971 geoordeeld dat hoewel artikel 40, 2^e lid SWT niet in Duitstalige mededelingen voorziet, doch er ook niet bepaald is “uitsluitend het Nederlands en het Frans”, het gebruik van het Duits niet in strijd zou zijn met de algemene inrichting van de wet.

De VCT oordeelt derhalve dat de klacht op het punt van het ontbreken van het Duits ongegrond is, gelet op artikel 40, 2^e lid SWT, doch verwijst naar haar advies nr. 2.397 en naar het belang van het Duits als landstaal.

2.

De VCT stelt in dat verband vast dat het bord met de vermelding “Ministerie van Binnenlandse Zaken” aan het gebouw in kwestie eveneens in het Duits is vermeld.

Wat het gebruik van het Engels naast de door de SWT opgelegde talen betreft, is de VCT van oordeel dat, gelet op de specifieke functie van de instelling in kwestie en gelet op haar vaste rechtspraak die stelt dat berichten en mededelingen bestemd voor buitenlanders in een

vreemde taal mogen gesteld worden, het toegestaan is dat deze taal naast het Nederlands en het Frans wordt gebruikt (cfr. o.m. advies nr. 23.038-23.039 van 13 juni 1991).

De VCT vestigt evenwel de aandacht op het feit dat, luidens zonet vermelde rechtspraak, bij een bericht in een vreemde taal, de benaming en het adres van de dienst in de door de SWT voorziene talen moeten gesteld zijn en dit om het taalstatuut van de dienst en zijn vestigingsplaats aan te duiden.

In casu diende dus de straatnaam bij de Engelse verwijzing in het Nederlands en het Frans gesteld te worden.

De VCT is derhalve van oordeel dat de klacht op dit punt ontvankelijk en gegrond is.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]